

Korunka

Jan Nedvěd

1. Až do oblak odlétla písnička má
bloudila údolím skal.
To já jsem ten co ti má lásko tam hrál
a ten co tě za ruku vzal.

R: Vítr ti zapletl do vlasů list
jak královně korunku dal.
To já jsem ti zkoušel z tvých očí pak číst
a krásu tvou zamiloval.

2. Až nad stromy odlétla písnička má
jsi hezká když barví tě les.
A v podzimních kopcích když chystá se tma
jsi krásná jak vonící bez.

R: 2x